

og som hviler paa den Forudsætning, at Byerne adskilles. Under denne Forudsætning skulle der saa i den ny Sundbyernes Kommune indføres en ny kommunal Bestaatning. Jeg skal ikke dvæle ved Enkelthederne af denne Bestaatning, da den ganske svarer til den, som findes i Frederiksberg og Købstæderne, kort sagt, paa de Steder, hvor man lever under tilsvarende Forhold til dem, der i Virkeligheden eksisterer i Sundbyerne; disse ligge ganske vist under Landet, men ere i Virkeligheden Købstad og have Købstads Karakter og et Indvaanerantal, der er langt større end de fleste Købstæders i Landet. Jeg skal henvise til de nærmere Bestemmelser om Enkelthederne, hvorledes Skatten søges gennemført. — Det er, som sagt, Forudsætningen i Lovforslaget, at en saadan Adskillelse vil finde Sted. Med Hensyn til den Fremgangsmaade, der skal iagttages, skal jeg minde om, at den foreskrives i Kommunalloven af 6te Juli 1867 § 1, og jeg tror i § 19. Hovedbestemmelsen i § 1 gaar ud paa, at Indenrigsministeriet kan, naar Amdtsraadet anbefaler det, under særegne Omstændigheder samtykke i Adskillelsen af Kommuner eller Sogne, som nu høre under en Kommune, og det er forudsat, at Samtykket vilde blive givet til Adskillelsen af disse Kommuner. Det er forudsat i Kommunalloven, at der skulde være særegne Omstændigheder, og at Adskillelsen kun maa ske, naar saadanne ere til Stede, men de særegne Omstændigheder ere her i en saa frempringende Grad til Stede, at der ikke er nogen Tvivl om, at Adskillelsen vil blive approberet af Ministeriet. Betingelsen for, at Adskillelsen skal ske, er imidlertid, at Fleertallet af Stattebyerne i et af de Sogne, der nu høre under den vedkommende Kommune, andrage derom. Ogsaa dette har man al mulig Anledning til at tro vil ske, maaske endogsaa fra begge de vedkommende Sogne, men derom kan man ikke vide noget. Det er, som sagt, Vilkaarene for Adskillelsen. Det vil ogsaa ses, at det er fuldkommen korrekt, at man lægger denne Afgørelse for saa vidt i Beboernes egen Haand, som den kun fuldbyrdes, for saa vidt der andrages derom af vedkommende, der efter Lovgivningen ere berettigede til at rejse dette Spørgsmaal, der, som sagt, kan rejses af ethvert af vedkommende inden for Kommunen bestaaende Sogne. Jeg vil anbefale dette Lovforslag til Tingets velvillige Opmærksomhed, og jeg tror at kunne paaregne en saadan. Jeg tror ogsaa, at man ret hurtigt vil komme til det Resultat, at det er den rette Vej, man her er staaet ind paa. — Endnu skal jeg gøre opmærksom

paa, at § 19 i Kommunalloven forudsætter en Afregning, der skal finde Sted imellem Kommunernes forskellige Dele inden Adskillelsen, men der er ogsaa givet Regler for, hvorledes det skal ske, og det er Amdtsraadet, der i fornødent Fald har den endelige Afgørelse af dette Spørgsmaal. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Sørensen: I Tilslutning til den højtærede Minister kan jeg ganske tiltræde dette Forslag og anbefale, at det snarest mulig maa blive gennemført i Lovgivningsform. Forholdene i Taarnby Sogn have i mange Aar og i stedse stigende Grad frembudt saa store Vanskeligheder, at Afgørelsen af dette Spørgsmaal ad denne Vej paatræves des stærkere, jo længere Tid der gaar. Hartkornet er nu beskattet med 58 Kr. pr. Td., uagtet kun $\frac{1}{3}$ af Udgifterne udredes gennem Hartkornet. Enhver kan saaledes sige sig selv, at de kommunale Byrder ere saa store, at det tilsidst maa ende med Forstrækkelse, om jeg maa bruge det Ord, dersom det skal vedblive paa den Maade. Det er klart, at det maa blive Tilfældet i et Sogn, hvor saa stor en Folkemængde hober sig op, hvis Baa-ligning af Stat i det hele taget kun bliver ringe paa Grund af, at Hartkornet skal bære en uforholdsmæssig Del, navnlig ogsaa fordi en Mængde af Stattebyerne, der kun er meget daarlig situeret i pekuniær Henseende, da det for en meget stor Del er Arbejdere, der have deres Erhverv ved de store Fabriker, dels i Sundbyerne og dels i København, og navnlig ved Holmen og Refshaleøen. Dertil kommer, at en Mængde store Forretninger i Sundbyerne ere Aktieselskaber, hvis Gjere jo ikke kunne findes, Gjerne af enkelte andre Fabriker bo andetsteds og kunne altsaa heller ikke komme til at statte til Kommunen. Det er jo klart, at i et Sogn, hvor Forholdene ere saa forskellige hos Beboerne, hvor der er saa stor en Mængde Købstadbeboere, om man kan kalde dem saa i en Landkommune, maa Forholdene udvilde sig paa en usædvanlig Maade. Udgifter til Skole- og Fattigvæsenet stige i en overordentlig Grad derude. Der gaar næsten ikke noget Aar, hvor man ikke maa oprette ny Klasser i Skolerne, hvad der selvfølgelig medfører store Udgifter. Det er derfor nødvendigt at se sig om efter ny Indtægter fra anden Side end den sædvanlige efter den nugældende Lov, og dertil egner sig ganske sikkert det Forslag, her foreligger, ganske fortreffelig. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale, at Lovforslaget gaar ud her fra i den Skikkelse, hvori det foreligger.